

[Aksel Møller.]

De to partier stiller i dette høje ting med et forslag herom. De siger ikke: den høje regering skal straks opgive disse ordninger. De siger, at det høje folketing henstiller til den høje regering, at disse ordninger snarest muligt ophæves, d. v. s., at mulighederne for drøftelse af de saglige synspunkter er ikke udelukket, d. v. s., at betingelsen for at finde en saglig løsning, at overvinde de betænkeligheder, som den høje regering har, under drøftelsen stadigvæk er tilstede. Den høje regering kan, såvidt jeg har forstået, ikke modtage denne dagsorden. Det er efter min mening såre beklageligt. Vi har i alt, hvad vi har foretaget os, prøvet på — og jeg mener, at vi har nået det — at holde den linie klar, at dette spørgsmål var et sagligt spørgsmål, der måtte kunne underkastes en saglig drøftelse. Men naturligvis bygger vort forslag på den antagelse, at der her i det høje ting er enighed med os eller i alt fald et flertal for det synspunkt, at målet for vore bestræbelser må være at få rationeringerne ophævet, og derfor er den målsætning, som vor dagsorden indeholder, klarere og mere præcis i sin udformning end den, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) har stillet.

Jeg vil gerne om forslaget om valgfrihed sige, at hvis man tiltrådte valgfriheden nu, ville det jo være ensbetydende med, at man kom til at foregribe mulighederne for en afskaffelse af smørrationeringen og fedtstofrationeringen som en helhed. Disse muligheder må efter min opfattelse det høje ting tilvejebringe igennem den politik, det høje ting må føre, og det vil først og fremmest sige ved at løse de økonomiske problemer, som i visse kredse i tinget i øjeblikket forhindrer tilslutning til vor dagsorden.

Jeg vil i det hele taget gerne have lov til at understrege, at de erfaringer, vi har fået i dag, efter min og mit partis opfattelse er af den karakter, at tinget under den nuværende sammensætning må drøfte at finde en anden form for forespørgselsdebatter, end vi har haft i dag. Jeg mener først og fremmest, at den måde, hvorpå retsforbundet har båret sig ad ved at stille tre forespørgsler og derved åbne tre muligheder for, at saglige problemer kan blive drøftet under en sådan form, at det kan ende i politiske konflikter, kan vi simpelthen ikke fortsat have i dette høje ting, fordi vi derved afskæres fra at gøre det stykke arbejde, som man nu venter, at rigsdagen skal udrette. (Statsministeren [Hans Hedtoft]: Er der grund til at blive overrasket over det?). Den højtærede stats-

minister er jo politisk en langt mere erfaren mand, end jeg er. Jeg har altid først og fremmest håbet på det bedste hos mine medmennesker, og jeg har i alt fald håbet, at når retsforbundet nu fik 12 repræsentanter i det høje ting, ville følgen deraf være en større ansvarsbevidsthed overfor det arbejde, som foreligger for tinget. (Statsministeren [Hans Hedtoft]: Jo flere, jo værre!). Den højtærede statsminister har utvivlsvist ret. Det viste sig, at mine forhåbninger ikke slog til, og derfor skal jeg være helt enig med den højtærede statsminister i, at der ikke er nogen grund til at antage, at flere repræsentanter for retsforbundet vil lette arbejdet i tinget.

Jeg vil altså derom gerne have lov til at sige, at vi i det konservative folkeparti alvorligt må overveje at tage det standpunkt til dagsordener eller til forespørgsler, stillet af retsforbundet, at vi ikke ønsker at beskæftige os med dem, fordi det rimeligvis er den eneste fremgangsmåde, hvorunder vi kan sikre, at det høje tings mere ansvarsbevidste kræfter kan komme i gang med arbejdet.

Herefter skal jeg henstille til det høje ting at stemme for den af det ærede medlem hr. Hans Pinstrup og mig foreslåede dagsorden og stemme imod de andre dels af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), dels af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede dagsordener.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg fik stor beundring for det ærede medlem hr. Aksel Møller. Det har jeg iøvrigt haft før, men jeg har navnlig fået det i aften, når jeg hører, med hvilken dygtighed han gør forsøg på at begrunde sit samarbejde med det ærede medlem hr. Hans Pinstrup. Medens det ærede medlem hr. Hans Pinstrup siger, at det er slet ingen nødvendighed at pege på det ønskelige i, at valgfrihed gennemføres, for vi afskaffer jo rationeringen helt, så siger det ærede medlem hr. Aksel Møller: ja, men det var egentlig ikke meningen, vi kommer bare og siger stilkfærdigt til regeringen: vi ønsker, vi henstiller, vi håber, at det skal vise sig muligt under disse forhold, at vi engang kan nå til at afskaffe rationeringen. Det håber jeg virkelig også, kun altså, at de herrer foreslår en dagsorden, hvorom den ene siger: det betyder, at rationeringen skal afskaffes med det samme, og den anden siger: det betyder ikke, at den skal afskaffes med det samme. Det ærede medlem må undskyldte mig, men noget sådant kan man ikke opfordre tinget til at stemme for. Jeg tror, det ærede med-